

CÁI KẾT TÀN KHỐC CHO KẺ ÁC.

Kinh thánh: Các quan xét 9:46-57

“46 Nghe tin này, hết thầy dân sự ở tháp Si-chem đều rút về trong đền của miếu thần Bê-rít. 47 Người ta đem tin cho A-bi-mê-léc hay rằng hết thầy dân sự tháp Si-chem đều hiệp lại tại trong đền. 48 A-bi-mê-léc bèn đi lên núi Sanh-môn với cả đạo binh theo mình. Người cầm lấy nơi tay một cái rìu chặt một nhánh cây, đỡ nó lên và vác trên vai; rồi nói cùng quân theo mình rằng: Các người có thấy điều ta làm chẳng? Hãy mau mau làm như ta. 49 Vậy, mỗi người chặt một nhánh cây, rồi đi theo A-bi-mê-léc. Họ dựng sấp nhánh cây đó nơi đền, châm lửa vào, và thiêu đền cùng những người ở trong. Như vậy hết thầy những người ở tháp Si-chem, nam và nữ, đều chết, số ước một ngàn. 50 A-bi-mê-léc liền đi đánh Thê-bết, vây và chiếm lấy nó. 51 Giữa thành phố có một cái tháp vững bền, hết thầy dân sự của thành, nam và nữ, đều chạy vô núp tại đó, và đóng cửa lại, rồi lên trên đỉnh tháp. 52 A-bi-mê-léc tấn tới tháp, xông hãm nó, và đi lại gần cửa đăng phóng hỏa. 53 Nhưng một người nữ ném thớt cối trên đầu A-bi-mê-léc làm bể sọ người. 54 Người liền kêu gã trai trẻ cầm binh khí hầu mình, mà nói rằng: Hãy rút gươm người ra giết ta đi, kéo người ta nói: một người đàn bà đã giết người! Vậy, gã trai trẻ bèn đâm người, thì người chết. 55 Khi người Y-sơ-ra-ên thấy A-bi-mê-léc đã chết, thì mỗi người đi về nhà mình. 56 Như vậy, Đức Chúa Trời báo ứng A-bi-mê-léc vì tội ác hắn đã phạm cùng cha mình mà giết bảy mươi người anh em mình. 57 Đức Chúa Trời cũng báo ứng dân Si-chem vì mọi điều ác mà chúng nó làm. Sự rửa sả của Giô-tham, con trai Giê-ru-ba-anh, ứng nghiệm trên chúng nó là như vậy.”

Gợi ý bài học: Trong phân đoạn trước, A-bi-mê-léc đã tàn phá thành Si-chem và rắc muối trên đó. Lưỡi gươm của một người bị thống trị bởi lòng tham, sự giận dữ và khát vọng quyền lực dường như không biết dừng lại. Phân đoạn hôm nay thuật lại số phận bi thảm của khoảng một ngàn người trong tháp Si-chem, đồng thời cho thấy kết cục nhục nhã của A-bi-mê-léc. Người muốn đứng trên tất cả mọi người cuối cùng lại bị đánh bại bởi một người phụ nữ vô danh cùng một vật dụng hết sức bình thường.

Khi nghe tin thành Si-chem đã thất thủ, những người trong tháp Si-chem chạy vào nơi kiên cố thuộc đền thần Ên-Bê-rít để ẩn náu. Có lẽ họ tin rằng những bức tường vững chắc và nơi thờ thần của mình có thể bảo vệ họ. Nhưng khi biết tin, A-bi-mê-léc cùng quân lính lên núi Xanh-môn. Ông tự tay chặt một cành cây, đặt lên vai rồi ra lệnh cho binh lính làm theo. Họ chặt các cành cây quanh nơi trú ẩn và châm lửa đốt. Khoảng một ngàn người, cả nam lẫn nữ, đã chết trong đám cháy. Trước đó, Giô-tham từng cảnh báo: “Nguyên lửa ra từ A-bi-mê-léc thiêu nuốt những người Si-chem cùng họ Mi-lô.” (Các Quan Xét 9:20). Giờ đây, lời cảnh báo ấy đã ứng nghiệm. Dân Si-chem từng dựng “bụi gai” A-bi-mê-léc lên làm vua; cuối cùng, chính bụi gai ấy phát ra lửa thiêu hủy họ. Nơi thờ thần Ba-anh mà họ tin cậy cũng không thể cứu họ. **Khi con người lia bỏ Đức Chúa Trời và tìm nơi nương náu trong quyền lực, tiền bạc hoặc thần tượng, nơi tưởng là an toàn nhất có thể trở thành nơi chôn vùi chính họ.**

Sau khi hủy diệt tháp Si-chem, A-bi-mê-léc tiếp tục tiến đánh thành Thê-bết. Ông chiếm được thành, nhưng dân chúng chạy vào một ngọn tháp kiên cố, đóng cửa lại và lên trên nóc tháp. A-bi-mê-léc tiến đến gần cửa tháp với ý định phóng hỏa, lập lại cách ông đã dùng tại Si-chem. Những chiến thắng liên tiếp khiến ông trở nên tự tin và nghĩ rằng không ai có thể ngăn cản mình. Nhưng ngay lúc ấy, một người phụ nữ vô danh từ trên tháp ném một chiếc thớt cối xuống đầu A-bi-mê-léc, làm vỡ sọ ông. Người từng giết bảy mươi anh em mình trên một tảng đá giờ đây lại bị một tảng đá khác kết liễu cuộc đời. Kẻ đã dùng bạo lực để đoạt lấy quyền lực cuối cùng lại gục ngã bởi một vật dụng bình thường trong gia đình. **Chiến thắng không thuộc về người sở hữu sức mạnh lớn nhất. Khi Đức Chúa Trời thi hành sự phán xét, Ngài có thể sử dụng một người không tên tuổi và một công cụ hết sức nhỏ bé để hạ xuống kẻ kiêu ngạo.**

Bị thương nặng, A-bi-mê-léc vội gọi người mang khí giới đến và nói: “Hãy rút gươm người ra giết ta đi, kéo người ta nói: một người đàn bà đã giết người!” Ngay cả trong thời khắc cuối cùng, điều A-bi-mê-léc quan tâm vẫn là danh dự của mình. Ông không ăn năn, không nhìn nhận tội lỗi và cũng không cầu xin sự thương xót của Đức Chúa Trời. Ông chỉ sợ người đời nhớ đến mình như một kẻ bị phụ nữ giết chết. Người mang khí giới đâm ông, và A-bi-mê-léc chết. Tuy nhiên, nỗ lực che giấu sự nhục nhã của ông cũng trở nên vô ích. Về sau, cái chết của ông vẫn được nhắc đến như cái chết dưới tay một người phụ nữ ném thớt cối xuống từ trên tháp (II Sa-mu-ên 11:21). **Con người có thể cố bảo vệ danh tiếng của mình, nhưng không thể thay đổi sự thật trước mặt Đức Chúa Trời. A-bi-mê-léc đã giành được ngai vàng, quyền lực và tiếng tăm trong một thời gian, nhưng không thể giữ được điều gì khi sự phán xét đến.**

Phân đoạn kết thúc bằng lời giải thích rõ ràng: “Như vậy, Đức Chúa Trời báo ứng A-bi-mê-léc vì tội ác hấn đã phạm cùng cha mình mà giết bảy mươi anh em mình. 57 Đức Chúa Trời cũng báo ứng dân Si-chem vì mọi điều ác mà chúng nó làm. Sự rửa sả của Giô-tham, con trai Giê-ru-ba-anh, ứng nghiệm trên chúng nó là như vậy” (câu 56–57) Sự hưng thịnh của kẻ ác chỉ tồn tại trong một thời gian. A-bi-mê-léc dường như đã thành công khi tiêu diệt các anh em, giành lấy quyền lực và trấn áp mọi người chống đối. Nhưng Đức Chúa Trời không quên tội ác của ông. Dân Si-chem cũng phải chịu trách nhiệm. Họ cung cấp tiền bạc, tiếp tay cho vụ sát hại và lập A-bi-mê-léc làm vua vì lợi ích riêng. Cuối cùng, tội lỗi mà họ cùng nhau gieo đã trở thành sự hủy diệt mà họ cùng nhau gặt lấy. **Đức Chúa Trời là Đấng công chính. Ngài nhìn thấy cả tội ác của người trực tiếp ra tay lẫn trách nhiệm của những người đứng phía sau hỗ trợ, đồng lõa hoặc im lặng chấp nhận điều ác.**

Câu hỏi suy gẫm bài học:

1. Trong lòng tôi có một “A-bi-mê-léc thuộc linh” đang muốn tự làm vua không?
2. Tôi có đang dùng mọi phương tiện để bảo vệ quyền lợi, danh dự và vị trí của mình không?
3. Ăn năn không phải là dấu hiệu của sự yếu đuối; đó là lòng can đảm để từ bỏ cái tôi và chạy đến với ân điển Chúa. Khi Đức Chúa Trời sửa dạy, tôi có ăn năn hay cố bảo vệ danh tiếng của mình ?

Nguyện chúng ta không cố làm vua của đời mình, nhưng khiêm nhường đặt cuộc đời dưới quyền cai trị của Đức Chúa Trời. Thay vì bảo vệ danh dự chóng qua của bản thân, hãy tìm kiếm sự thương xót, sống trong sự công chính và gìn giữ một tâm lòng mềm mại trước tiếng phán của Ngài.